Veckobladet ska aktivt verka för att inkludera alla medlemmar i sitt arbete, hålla en god kamratlig ton och motverka den underordning som bland annat arbetare, kvinnor, invandrare och lågavlönade utsätts för.

VECKOBLADET

Utkommer fredagar 30:e årg. 2004 Fredag 2 april 12

Skånepremiär för Lars Ohly

Under några dagar i mitten av april turnerar Vänsterpartiets nyvalde partiordförande Lars Ohly i Skåne. Några av evenemangen som då ordnas är av särskilt intresse för lundavänstern. Kom med till mötena – det behövs många aktivister som pratar med folk och delar flygblad!

Program för onsdagen den 14/4
12.00–13.00
Torgmöte: Möt vänsterns partiledare
Stortorget, Lund
13.30
Möte på Palaestra om utrikespolitik, superstaten EU och USA:s ockupation av Irak
18.30
Solidaritetsfest: Nej till ockupationer – USA ut ur Irak, Israel ut ur Palestina
Chokladfabriken, Bergsg 33, Malmö
Teater Upp & Ned, Gypsy Brothers (balkan), DJ Johny Rudeboy & Markus Larsson

Veckobladet

Organ för vpk och Ku. Ansvarig utgivare Claes Regander.

Dessa uppgifter är fortfarrande de som gäller eftersom ägarstyrelsens beslut om namnändring ännu ej manifesterats i korrekta skrivningar i den legala världen såvitt känt är.

Veckans blad förtsätter den i nr 10 påbörjade artikeln om Klostergården. Vi ber om ursäkt att författarnamnet inte stod på sedvanlig plats i nr 10 men det är såklart Gunnar Stensson som skrivit.

När ursäkter är på tapeten så passar vi även på att be om ursäkt för den förvanskade bilden på första sidan i förra numret. Det var meningen att den skulle visa upp talarna vid manifestationen mot Irakockupationen som de såg ut, inte som långdragna korsningar mellan människa och giraff.

VB:s inre liv ådrar sig intresse från både läsekrets och tilltänkta redaktörer viket avspeglas i numret. Som bakgrundsmaterial så väljer vi att publicera den redaktörsinstruktion som antagits i ägarstyrelsen.

För egen del är detta det sista VB jag medverkar i för egen del, skälen för detta beskrivs närmare i en signerad artikel.

Här fortsätter den uppskattde artikeln om Klostergården som påbörjades i nr 10

KLOSTERGÅRDEN

Historien om en stadsdel och dess människor

Bostadskvarteren

Den skånska traditionen med kringbyggda gårdar utgjorde en inspirationskälla för de arkitekter som utformade Klostergården. Den ursprungliga Klostergården vid Klosterkyrkan i centrala Lund hade varit anlagd på det sättet. De pergolor som förekommer i flera av kvarteren kan påminna om klosterarkitekturen.

Klostergårdens höghus i norr och öster skyddar mot blåsten och låghusen i söder och väster låter solen skina.

Den öppna slätten mellan järnvägen och Malmö-vägen är känd för att vara blåsig. Det kommer till uttryck i namnen på de vägar som inramar Klostergården: Nordan-, Östan-, Sunnan- och Västanväg. Klimatet blev utgångspunkt också när man namngav kvarteren: Gråväder, Blidväder, Tordön, Virvelvind och Vårväder. De kringbyggda gårdarna ger i allmänhet ett behagligt skydd mot blåsten, men vid vissa vindriktningar uppstår våldsamma luftströmmar när luften pressas samman i de trånga infarterna till kvarteren. Jag har sett barn bokstavligen gå till väders och vuxna förgäves försöka tränga sig fram mot blåsten.

Man ville också att skapa möjligheter till social gemenskap mellan människorna som bodde på gårdarna. Där anlades lekplatser och planterades träd. Här vid Vårvädersvägen är träden nu höga och häckarna lummiga. 1973 bodde jag på Blidvädersvägen 6. Där fanns vackra björkar. HSB gav kvarteren konstnärlig utsmyckning. Från min balkong har jag utsikt över Jörgen Fogelquists stora, i klara grundfärger målade metallskivor som ser ut som om de skulle rulla iväg eller falla i vilket ögonblick som helst. Jörgen Fogelquist betraktas idag som en av Sveriges främsta skapare av offentlig konst.

En miss gjorde planerarna dock när de försökte dra konsekvenserna av 60-talets trender. De föreställde sig att antalet bilar skulle bli mycket större än det faktiskt blev. Parkeringsplatserna på Klostergården blev aldrig fullbesatta.

Klostergårdsborna

Klostergården fylldes snabbt med nya människor: löntagare på Tetrapak och Åkerlund och Rausing, vårdare på Sankt Lars, tekniker på Alfa Laval, sjukvårdspersonal, lärare, studenter, butiksanställda och många andra kategorier. Många unga familjer med barn i förskoleålder och skolålder flyttade in. Klostergårdsskolans drygt 500 elevplatser fylldes till bristningsgränsen. Idag är hälften av dem tomma.

Inflyttningen blev trots allt mindre än man räknat med. Man hade hoppats att 7000 människor skulle flytta in i de cirka 2000 lägenheterna. Det skulle ge ett gott underlag för skola, kyrka, församlingshem, öppenvård, bank, post, polis, fritidsgård och annan samhällsservice. I Klostergårdens centrum etablerade sig en ICA- och en Konsum-butik, en herr- och dam-frisör, ett konditori, en pizzeria och en kiosk. Dessutom startades en liten butik på Tordönsvägen: Rabattlivs, kallad Rabban. Affärsidén var att efter avtal med kunderna köpa in stora partier livsmedel billigt och sedan också sälja dem billigt. Den ursprungliga affärsidén övergavs och butiken såldes sedan flera gånger till nya ägare. För ungefär tjugo år sedan fick den det sirligare namnet Serviett. Men gamla klostergårdare kallar den aldrig annat är Rabban.

Men Klostergårdsborna blev aldrig så många som 7000. Något år på 1960-talet var de bortåt 6000 men 1970 hade antalet minskat till 4700 och 1975 till 4000. Sedan har nedgången i befolkningsantal fortsatt, även om den bromsats av nybyggnad och förtätning.

Framför allt beror minskningen på att befolkningen åldrats. I fyra- och femrumslägenheterna bodde till att börja med unga familjer med två, tre eller fyra barn. I de mindre lägenheterna bodde ofta gifta par eller sambopar, som snart fick barn. Gårdarna myllrade av mammor, pappor och småbarn. Så länge det var ljust genljöd de av skrik och skratt och studsande bollar.

Men barnen växte upp och flyttade ut. Föräldrarna blev kvar. De trivdes och hade relativt låga boendekostnader. Många lägenheter som på 70-talet varit överbefolkade beboddes tio-femton år senare bara av ett par medelålders människor. Efter ytterligare 20 år var en stor andel av de boende ensamma pensionärer. Det blev glesare i husen, tystare på gårdarna.

Samtidigt växte tack vare det gemensamma livet en levande gemenskap fram. Många Klostergårdsbor känner varandra sedan decennier. Men antalet barn i skolan är bara hälften av vad det var 1970. Och där är ingen förbättring i sikte.

forts på sid 3

Unga vänsterpartister i Lund

Martin Wahlén är 25 år och är aktiv i Vänsterpartiet i Lund. Han är ersättare i Renhållningsstyrelsen sedan ett drygt år tillbaka.

Var har du växt upp och vad arbetade dina föräldrar med?
Jag har växt upp i en socialdemokratisk familj i en av de mest moderatdominerade kommunerna vi har i landet. Vi bodde i Höllviken i Vellinge kommun. Mina föräldrar var akademiker och arbetade båda på socialförvaltningen i Malmö.

Min mamma kom till Sverige från Polen 1967. Många med judiskt ursprung var tvungna att lämna landet då. En av orsakerna var att det hade getts ut en bok i vilken det framgick att många polacker, och inte enbart tyskar, var medskyldiga till förintelsen. Det här var något man officiellt inte hade talat så mycket om i Polen. De som gav ut boken startade sedan Brombergs förlag här i Sverige.

Min morfar var aktiv i det polska kommunistpartiet sedan kriget men var ändå tvungen att flytta. Han bodde sedan på Skarpskyttevägen här i Lund fram till sin död för några år sedan. Han var förstås ganska bitter efter att ha blivit tvungen att flytta från Polen, trots att han alltid hade varit trogen det statsbärande partiet och var ateist.

Vad arbetade han med i Polen?
Han var censor.

Censor?
Ja, han granskade artiklar och böcker innan de fick publiceras. Men han hade ganska stor frihet att släppa igenom vad han ville eftersom han var en betrodd medlem i kommunistpartiet. Officiellt kallades han petroleumarbetare. Han lärde mig att man inte kan lita på vad som skrivs i tidningarna.

Varför gick du med i Vänsterpartiet?
Jag kände mig som jag politiskt var någonstans mellan socialdemokraterna och vänsterpartiet. Sedan bodde jag inneboende hos Nita Lorimer och Stefan Olsson och det påverkade mig också. Jag har varit med i vänsterpartiet i tre år nu.

Så du var inte medlem i Ung vänster innan dess?
Nej, men min lillebror var med i Ung vänster i Malmö. Men han tröttnade och ägnar sig nu helt och hållet åt doktorandstudier i matematik. När jag gick i gymnasiet i Malmö var jag aktiv i elevråd och liknande. Och jag har fortsatt att vara engagerad i utbildningsfrågor inom naturvetarkåren och doktorandkåren på universitetet. Att jag inte var partipolitiskt engagerad när jag var yngre kanske berodde på att mina föräldrar var aktiva socialdemokrater.

Vad sysslar du med nu?
Nu är jag doktorand i datavetenskap efter att ha läst detta program på universitetet.

Vilka politiska frågor är du mest intresserad av?
Jag är främst intresserad av miljön, till exempel av kemikaliefrågor. Jag är mycket engagerad i utbildningsfrågor, inte direkt partipolitiskt just nu, men jag är aktiv i doktorandrådet och sitter i institutionsstyrelsen och andra universitetsorgan. Jag är också mycket intresserad av patent- och immaterialrättsfrågor. Jag är aktiv i Skåne Själland Linux User Group. Vi arbetar för att programvara inte ska kunna patentskyddas. Jag är övertygad om att det är bra för samhället (och också för de flesta privata företag) om infrastrukturmjukvara är fri och öppen. Vi har bland annat periodvis en lobbyist i Bryssel.

Hur är det att vara aktiv i Vänsterpartiet i Lund?
Jag brukar vara med på kompol- och medlemsmötena och jag tycker den kommunalpolitiska verksamheten fungerar bra. Andra aktiviteter, till exempel utomparlamentariskt kampanjarbete, fungerar också – men inte lika bra som kommunalpolitiken.

Annars tycker jag det är jobbigt med konflikterna. När man är ny så förstår man inte vad för slags politiska motsättningar som döljs bakom personkonflikterna. Det hade känts mer meningsfullt om det var sakfrågorna som debatterades. Men det här kanske man får leva med. Det är nog något liknande i andra partier. Jag tror till exempel att motsättningarna inte syns lika mycket i det socialdemokratiska partiet eftersom partidisciplinen där är hårdare än hos oss.

Hur tror du att det är för dig själv och i Sverige om 20 år när du är 45.
Då tror jag att jag jobbar på ett universitet någonstans i Sydostasien. Innan dess har jag arbetat i industrin. Jag hoppas jag har familj och barn då. Jag tänker mig att jag lever i en vanlig kärnfamilj.

Parlamentariskt tror jag tyvärr att det kommer att se ut ungefär som nu. Vi har en socialdemokratisk regering och partiet samlar 30-45 procent av rösterna. Jag tror att Vänsterpartiet kommer att pendla mellan 5 och 12 procent.

Jag tror att det kommer att bli ett bakslag efter alla avregleringar. Själv tycker jag att sjukvård, äldreomsorg och skola ska drivas i offentlig regi. Posten och viss infrastruktur ska vara statlig. Däremot tycker jag det ska finnas olika slags transportföretag som inte nödvändigtvis måste vara statliga. Det borde finnas en blandning av ägandeformer, till exempel kommunala, kooperativa, regionala och internationella. Detsamma borde kunna gälla också varuproduktion. Det finns många tänkbara alternativ till renodlad privat företagsamhet.

Hur tror du nya verksamheter och tekniska innovationer kan realiseras om det inte finns privata incitament?
Jag tänker mig att det ska finnas en medborgarlön som räcker för att arbeta med sådan teknisk utveckling som inte är så kapitalkrävande - till exempel programutveckling. När det gäller sådant som kräver mer kapital så får idérika privatpersoner vända sig till de olika ägare som finns: kooperativ, kommundelsnämnder, kommuner, statliga investeringsfonder m.m.

Sedan kan man ju tänka sig att människor som gör insatser, utöver vad medborgarlönen motiverar, kan få någon slags belöning. Dessa belöningar kan man ju tänka sig utgöras av pengar, förmåner, guldstjärnor eller något annat.

Annars tror jag att för de flesta människor är det tillräckligt roligt och utvecklande att arbeta med teknisk utveckling utan att det behöver belönas. Det är rimligare att människor med mer enahanda jobb som är nödvändiga, som till exempel monotont industriarbete, arbete med renhållning och tungt vårdarbete, får extra ekonomiska belöningar.

Mats Bohgard

forts från sid 1

Klostergården

Visserligen flyttade nya människor in. Ofta var det barn till de första invånarna som flyttade tillbaka när de själva bildade familj och skaffade barn. Men huvudtrenden har varit utglesning och befolkningsminskning.

En gång var Klostergården en ung stadsdel. Träden längs vägarna var spinkiga och nya. Inte bara skolan utan också Fritidsgården och Byggleken var fulla av barn och tonåringar. På lördagarna sålde unga studenter Vietnambulletinen, Gnistan eller Proletären i centrum. Köp Vietnambulletinen!

Göte Bergström, vårdare på Sankt Lars och en känd profil i Klostergården, engagerade sig i alla sammanhang som rörde bostadsområdet. Han grundade 1972 Klostergårdens Byalag, som alltjämt existerar och 2004 har varit aktivt i 32 år. Socialdemokrater och vänsterpartister grundade stadsdelsföreningar, som delade ut flygblad i alla lägenheter flera gånger om året. Föreningstätheten i Klostergården var den största i Lund.

I slutet av 1970- och början av 80-talet blev Klostergården beryktat som en busig och kriminell miljö. Klostergårdsligan satte skräck i barnen på Byggis och på kvällarna var det bråkigt i centrum. Den 6 februari 1980 skriver Sydsvenskan:

"Vandaliseringen och skadegörelsen på Klostergården har minskat markant de senaste åren. Klostergårdsgänget bestod av ett 20-tal ungdomar i åldern 14 till 18 år. Många hade sprit- och haschproblem, skolsvårigheter, vandaliserade och begick brott.

Huvuddelen av ungdomarna gick på Svaneskolan medan fem stycken hade undervisning på specialkliniken på lilla Kloster.

Mellan kvarterspolisen och klostergårdsgänget rådde krigstillstånd. Gänget tyckte att han var för nitisk och favoriserade vissa grupper av ungdomar. När någon i gänget åkte fast hämnades de andra med skadegörelse och vandalisering. Efter ett möte mellan kvarterspolisen och gänget som arrangerades av en grupp studenter från Socialhögskolan rensades luften.

Också relationen mellan klostergårdsgänget och byalaget var spänd. Byalaget och gänget samlades till ett gemensamt möte. Efter mötet hade ungdomarna en betydligt positivare inställning till byalaget och till äldre människor i allmänhet."

Sedan många år är Klostergården ett av de områden i Lund som har lägst brottslighet. Det kan kanske delvis bero på att den sociala kontrollen blivit allt starkare ju mer människorna lärt känna varandra. En annan förklaring är att befolkningen blivit äldre. De flesta som busar i tonåren och 20-årsåldern stadgar sig snart.

Klostergården i kamp för sin miljö

Vid flera tillfällen har klostergårdsborna upplevt att deras miljö och service hotats. Så var det till exempel 1975, när fullmäktige planerade att lägga ner biblioteksfilialen. Men biblioteket finns kvar och renoverades och byggdes ut 1996.

1980-talets två största miljöhot var planen att bygga Västra ringen söder om Sunnanvägen och de giftiga utsläppen från Åkerlund och Rausing väster om Västanvägen.

Västra ringen var ett vägprojekt som för Klostergården skulle ha inneburit att en dubbelfilig genomfartsled byggdes från Malmövägen via Värpinge till Gunnesbo. Sträckningen förbi Klostergården skulle gå parallellt med Sunnanväg över det område där kvarteret Regnbågen nu ligger. Den tungt trafikerade leden skulle ha utgjort en barriär som skilde Klostergården från Sankt Larsparken och sluttningen ned mot Höje å vid brukshundklubben. Enligt ett av planförslagen skulle den dras under järnvägsbron över Höje å, vilket hade inneburit att den inkräktat på naturområdena där och dammarna vid reningsverket med deras rika fågelliv.

En bred front av boende, bönder, naturskyddsorganisationer och partier motsatte sig att Västra ringen byggdes. I Klostergården ledde Byalaget motståndet. Kampen varade från 1983 till 1989, med namninsamlingar, demonstrationer och insändare. Västra ringen blev aldrig av, men slutligen byggdes väg 108 på betryggande avstånd från Klostergården mellan motorvägsrondellen och Lommavägen. Riktigt nöjda var dock inte Klostergårdsborna. Kajsa Theander i vpk Klostergården påpekade, att Höjebro mölla och Flackarp är viktiga delar av Klostergårdens strövområden och menade att de stördes av väg 108.

En sötaktig doft av lösningsmedel blåste ibland in i Klostergården från Åkerlund och Rausing. Den kunde aldrig vara nyttig. Somliga föräldrar flyttade sina barn från barndaghemmet vid Korpvallen. Den 31 oktober 1989 intervjuade Arbetet distriktsläkaren Teddy Adolfsson. Han hade undersökt antalet fall av lymfkörtelcancer i Klostergården och funnit att det var dubbelt så stort som förväntat. Nio hade insjuknat jämfört med det förväntade antalet 4,5. Flertalet av de insjuknade hade avlidit. Teddy Adolfsson menade att utsläppen av det cancerframkallande ämnet toluen från Åkerlund och Rausing var en tänkbar orsak.

Detta var kulmen på en lång period under vilken klostergårdsborna oroat sig över doften av lösningsmedel från Åkerlund och Rausing som svepte in mellan husen när det blåste västanvind.

I november 1989 genomförde Byalaget ett stort protestmöte om utsläppen i Klostergårdsskolans matsal och i ett upprop den 12 december, som undertecknades av 1400 klostergårdsbor, krävde Byalaget, att utsläppen av toluen skulle stoppas omedelbart och att övriga utsläpp skulle minskas till högst 100 ton per år.

1992 hade Åkerlund och Rausing minskat utsläppen ungefär i den utsträckning Byalaget krävt. Det farliga ämnet toluen användes inte längre. Därefter har Byalaget och företaget under flera år haft återkommande offentliga konsultationer om utsläppen, som nu sänkts till en bråkdel av mängden 1989.

Landstinget hotade 1991 att stänga Klostergårdens vårdcentral för att spara. Många uppfattade det som ett försök att i efterhand hämnas för att läkare vid vårdcentralen kritiserat utsläppen från Åkerlund och Rausing.

Nästa stora kris för klostergårdborna kom 1998, efter det att landstinget sålt Sankt Lars och Sankt Larsparken till fastighetsaktiebolaget Realia. Hela området tycktes vara på väg att privatiseras. Dels planerade Realia att uppföra en mängd nya kontorsbyggnader i Västra borggården och ett stort bostadsområde på barn- och ungdomspsykiatriska klinikens tomt, dels planerades ett kurhotell mitt i den gamla vackra Östra borggården. Planerna presenterades i mars 1998.

Byalaget ställde ett antal frågor om Realias planer till de politiska partierna i valrörelsen samma år och tvingade partierna att ta ställning till dem. De ursprungliga exploateringsförslagen modifierades sedan.

Västra borggården bevarades orörd och förslaget att bygga ett kurhotell där drogs tillbaka. Däremot hyrdes flera byggnader ut till skolor som kommunens Höjebro-skola, Montessoriskolan, Sankt Thomas skola och Freinetskolan. Sankt Lars-parken är nu full med barn och ungdomar större delen av året.

Gunnar Stensson

Forts följer...

Tack till
Amalia Alvarez och interpressen.org

För korrekt text se sid 1

VECKOBLADET Svartbrödersg 3,22350 Lund. Tel 046/138213. Utges av V Lund. Prenumerationsavgiften, 250 kr/ år, insättes på postgiro 1 74 59-9. **Ansv utgivare: Ola Hagring** Tel 046/143309 Manus sändes till ovanstående adress el. e-post till: *vbladet.lund@passagen.se*. Red. förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, eller använd postens adressändringskort.

POSTTIDNING B

Blom Karin 2003-12
Uardavägen D:85
224 71 Lund

egränsad eftersändning.
id definitiv adress-
ndring sänds tidningen
retur till Veckobladet.

Första Maj 2004

Röda Kapellet, som började sin historia i egenskap av Första-Maj-orkester 1974 då Gunnar Sandin satt med i Första-Maj-kommittén, fyller således 30 bast i år. Det menar jag orkestern ska fira genom att gå samman med Røde Horn Första Maj i København. Bakgrunden är, kortfattat:

- Danmarks deltagande i Irakkriget.
- Danmarks inrikespolitiska läge med till skillnad från Sverige borgerlig regering med inslag av http://www. danskfolkeparti.dk .
- Nedmontering av dansk offentlig sektor vilket bl a drabbar grundutbildningar i musik.
- Stöd åt Öresundsintegrationen.
- Det meningsfulla i att i år demonstrera musikalisk makt mot dansk Venstrepolitik än att ge uttryck för nuvarande skånsk Grönköpingsvänster.
- Första Maj i år lägligt infaller på en lördag.
- Röda Fläset spelar i de skånska kommuner Röda Kapellet brukar spela i. Det är dock möjligt att RK till viss del kan tänkas traditionsenligt täcka upp den tidiga Trelleborgspelningen för att därefter via Malmö tåga sig över bron med avmarsch Nørrebro kl 12.

Jag ser framför mig ett Rødt Horn & Kapell i størrelse fyrrehalvtres spelare med 4-5 tubor i täten dra ner längs Nørrebrogade i en klunga klingande raka vänstrar; Røde Horn går nemlig i takt – vänsterfot först! Flera demonstrationer kommer denna dag från olika delar av København och strålar alla samman till en folkfest i Fælledparken.

Första Maj 2005 är vi på hemmaplan igen, i god tid spelglada inför valåret 2006.

Tommy Malmqvist

feminism 2004
3–4 april
www.feminist2004.org

Syftet är att skapa en mötesplats mellan akademi och aktivism, mellan teori och praktik. Frågor som kön, klass, etnicitet, sexualitet kommer att ha en central plats. Forumet riktar sig framför allt till tjejer och kvinnor i olika åldrar, med olika erfarenheter och livssituation.

Dumt

Man skulle önska att VB handlade mindre om tidningen själv, men eftersom det har sagts att jag skulle vara redaktör för detta nummer vill jag här förklara varför jag inte kan vara det.

Vänsterpartiet i Lund har genom åren i hög grad litat till att sympatisörer och allmänt vänstersinnade har medverkat i politiskt arbete, antingen det gällt att spika affischtavlor eller jobba med Veckobladet. Det har också varit en viktig rekryteringsgrund. Veckobladet vänder sig just till en bredare krets av människor än bara medlemmar. Styrelsens beslut att utestänga icke-medlemmar från Veckobladsarbete är ett slag mot själva idén med VB.

Jag har godkänts som möjlig redaktionsmedlem, men för att delta krävs att jag skriver under styrelsens instruktion. Men jag är inte beredd att underkasta mig styrelsens tolkningar av vad som är kamratligt eller att ha ansvarig utgivaren som överredaktör, ständigt redo att lyfta ut enskilda meningar eller artiklar. Det normala sättet att bedriva tidningsverksamhet är att man utser en självständig redaktör som har ägarens förtroende, och den dag sådant förtroende inte föreligger så avskedas redaktören. Det är också det sätt på vilket man kan producera en intressant och självständig tidning.

Jag har i mer än tjugo år medverkat i Veckobladet, inte minst under ett antal signaturer (SH och Sten H är några, men det finns fler). Jag har nu i brev fått veta: "Vidare beslutade styrelsen att alla artiklar och insändare i VB fortsättningsvis måste vara undertecknade med namn, eventuell signatur ska stå inom parentes vid sidan av namnet." Det är bara så dumt att det inte går att kommentera. I varje fall gör den nya regeln det omöjligt för mig att medverka som tidigare.

Grundproblemet tycks vara att styrelsen (och kanske en majoritet i v-Lund) inte vill ha offentlig debatt. I VB tystas kritiska röster och vi har just fått veta av styrelsen att den återupprättade internbulletinen är avsedd för information och inte debatt. Jag har inga problem att samsas i ett parti med människor med andra politiska hållningar än min egen. Det har funnits tider (och de kan återkomma) då ett parti som vårt måste vara inåtvänt och visa en enhetlig front utåt. Men vad vänsterpartiet behöver för att bli ett brett folkligt parti är öppenhet och tolerans.

Jag ser gärna att VB förnyas redaktionellt och typografiskt. Men vad man läst och hört om vänsterns och arbetarrörelsens oförmåga att ge ut tidningar besannas nu med plågsam kraft. Claes Regander har säkert goda avsikter, men det är som om han inte förstår vad han ger sig in på. Styrelsens agerande i Veckobladsärendet ger kanske applåder internt men jag tror att det skadar den goodwill vänsterpartiet har tillvunnit sig i stora väljargrupper i Lund.

Sten Henriksson

Tack och adjö

Jag har bestämt mig för att för tillfället sluta med mitt VB-arbete. Det har jag gjort en gång tidigare så om både jag och VB får ha hälsan så vet man ju aldrig.

Det som var det avgörande för mig var redaktionsmötet inför nr 10 som stöts och blötts tidigare här i spalterna inte minst i ansvarig utgivares långa artikel i nr 11. Jag skall inte trötta läsarna med ännu ett referat men det finns en aspekt som inte nämnts tidigare. Men först ett erkännande, det var jag som var den ensamme som tyckte avvikande saker ang vilka artiklar som kunde publiceras. Jag fann mig i majoritetens beslut och använde enbart godkänt material när jag gjorde nr 10.

Vis av tidigare skada så tog jag på mötet även upp layouten av tidningen, jag tycker nämligen att sådant är viktigt för en tidning. Jag uttryckte explicit att jag menade att även ev förändringar av tidningens utseende skulle föregås av ett beslut i redaktionskommittén. Speciellt noga var jag att få ett accepterande från Robert Nilsson eftersom han experimenterade ganska fritt förra gången han var VB-redaktör. Ingen sa emot mig på denna punkt! Därför blev jag ganska bestört när jag fick se nr 11. Jag kunde inte medverka i redaktionsmöte eller produktion denna kväll så då passade man på att förändra tidningens utseende utan att på något sätt informera mig om detta beslut. Detta tillsammans med beslutet att illustrera tidningens förstasidesartikel om fredsdemonstrationen med en ren "karrikatyrbild" blev för mig dropparna. Veckobladet är inte längre en tidning som jag kan ta ansvar för inför den prenumererande läsekretsen.

Varför så stort väsen om detta? Svaret från min sida är att den enda princip jag haft inför mitt arbete med VB, är att verka för att VB skall vara en tidning som skall säljas till betalande prenumeranter, den är inget gratisutdelat pamflettmaterial. Av detta följer att det finns betalande prenumeranter som redaktionen ovillkorligen måste visa respekt!

Visst tål jag och andra med tidningsambitioner att skrattas åt; 30-års arbete och bara runt 300 prenumeranter. Personligen har jag svårt för denna humor eftersom jag under lika många år varit medlem i ett politiskt parti som vid ett flertal tillfällen behövt hjälp av "kamrat 4%" för att klara sig från nerflyttning till den politiska gårdsgårdsserien. Att vara liten medför inte automatiskt att man är något att skratta åt.

Så jag framhärdar i min åsikt: Det Veckoblad jag vill arbeta med är en tidning som visar respekt för sina betalande prenumeranter. Så är enligt min åsikt inte fallet längre, därför detta tack och adjö.

Göran Persson

PS Med detta är den tidigare produktionsgruppen helt borttrollad; en hade bristande förtroende hos ägarstyrelsen, två hade bristande medlemsskap i vänsterpartiet, en vägrade att acceptera punkt 2 i redaktörsinstruktionen och så slutligen undertecknad enligt skälen ovan, och så tog dom slut.

För läsekretsens och Veckobladets skull så önskar jag det nya redaktionskollektivet framgång i sitt tidningsproducerande.

DS

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Jorge Capelán, Robert Nilsson, Göran Persson och Alexander Regander. Nästa redakrör: Alexander Regander, tel 211 42 39

Manus sänds per post till Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Månd. e.19 till 046-138213. Manus mottas gärna i form av Worddokument (.doc), RTF eller ren text på 3,5" diskett. Bifoga helst pappersutskrift. Enklare är att skicka e-post till vbladet.lund@passagen.se Lämna då gärna två versioner: den råa texten som brev och dokumentet i format enligt ovan som bilaga. Vid utebliven tidning ring Jorge Capelán, tel 13 82 13